For they can be done forcibly

שכן ישנן בעל כרחה –

OVERVIEW

The גמרא concluded that we cannot derive קידושי לחדשי from גמרא קידושי שטר וביאה ובי"כ אד השוה איד that they are קונה בע"כ, for we can refute the אב השוה that they are קונה פעפר בע"כ, and even though we find a כסף לקנין בע"כ concerning an אמה העבריה. The אמה העבריה לפין כסף בע"כ בע"כ בע"כ בע"כ שטר וביאה). The שטר וביאה by קנין כסף בע"כ as well as by אמה העבריה (אמה העבריה לפין כסף בע"כ אמה העבריה לפין כסף בע"כ אמה העבריה לפין כסף בע"כ.

 $-^2$ פירש בקונטרס ביגמה ביבמה שטר בגרושין כסף באמה העבריה ביאה ביבמה ביגמה ביגמה ביגמה ביאה explained the term בע"כ to mean גירושין by a שטר, יבמה שטר, where the father can sell his daughter against her will.

asks: תוספות

- את בתו בעל כרחה מה שהאב מוכר את בתו בעל כרחה אחל וקשה לרבינו תם אם זה חשוב בעל כרחה מה שהאב מוכר את בתו בעל כרחה אחל has a difficulty with this interpretation, for if this is considered a case of בע"כ when the father sells his daughter against her will -

- אם כן מאי קאמר רב הונא לקמיה כסף באישות מיהא לא אשכחן בעל כרחה then why does רב הונא state later that 'concerning marital issues (at least), we do not find a case of כסף בע"כ; ' but this is not so -

הלא האב מקדש בתו קטנה בכסף בעל כרחה ^{5} for does not the father have the right to be מקדש his minor daughter מקדש בתו בע"כ should also be considered בע"כ, then being מקדש בתו בע"כ should also be considered כסף באישות מיהא לא אשכחן בע"כ באישות מיהא לא אשכחן בע"כ באישות מיהא לא אשכחן בע"כ אונג רב הונא רב הונא מיהא לא אשכחן בע"כ אונג רב הונא רב הונא רב הונא מיהא לא אשכחן בע"כ באישות מיהא לא אשכחן בע"כ באישות מיהא לא אשכחן בע"כ באישות מיהא לא אשכחן בע"כ

מוספות answers:

 $^{^{1}}$ Perhaps עמוד ב' בד"ה is referring to the עמוד ב' בד"ה שכן. See (also) following footnote # 2.

² Others append the additional words from פירש"י that מדעתה שלא מדעתה. See also שאביה מוכרה שלא מדעתה.

ה,ב. הופא maintains that one can be מקדש אשה הופה חופה. He derives it through מחוב דה from כסף מחוב השוה maintains that one can be מקדש through הופה הופא. He derives it through מחוב השטר השטר וביאה מסף באישות responds that בע"כ על מחוב העבריה של but not by מחוב בע"כ בע"כ. [אישות של but not by מחוב של העבריה של מסף בע"כ.

⁴ The אטרו מיהא לא אשכחן בע"כ בד"ה כסף בד"ה כסף באישות מיהא לא אשכחן בעלמא בע"כ. This means that unlike שטר וביאה where find a כסף באישות בע"כ outside of פנין באישות בע"כ we cannot find a קידושין outside of קידושין as states there clearly. See אמ"ה footnote # 89.

⁵ In our גמרא it also states באישות מיהא לא אשכחן. However this presents no difficulty, for our גמרא is discussing if there would be no כסף קידושין for , therefore there could not be a case of האב מקדש את בתו את בתו וואס האב האב מקדש את בתו וואס האב הע"כ. However בע"כ בע"כ בע"כ. However בע"כ.

ר"ת חשוב בעל כרחה – אין זה חשוב בעל כרחה במקום בתו קאי אין זה חשוב בעל כרחה במקום בתו קאי אין זה חשוב בעל כרחה באחל explains that since the father stands in the place of his daughter, the קידושין of his daughter (even if it is) against her will is not considered בע"כ -

− 6כיון שהוא מדעתו של אב

Since it is done with the consent of the father who takes the place of the daughter –

תוספות anticipates the obvious question:

אם תאמר אם כן היכי קאמר כסף נמי איתא באמה העבריה בעל כרחה – hand if you will say; if this is so that whenever it is done with the consent of the father it is not considered בע"כ, then how can the גמרא state that by מסף there is also a case of בע"כ by an אמה העבריה, this is not so -

הרי אב מוכרה מדעתו⁷

for the father sells her with his consent and we just said that if it is מדעת האב it is not considered בע"כ since the father takes the place of the daughter.

תוספות resolves the contradiction:

ויש לומר דהכי פריך כסף איתא באמה בעל כרחה –

And one can say is that this is what the גמרא asked that there is כסף בע"כ by an אמה is not referring to the selling of the אמה but rather -

- כגון שהאדון מייעד את העבריה בכסף מקנתה בעל כרחו של אב ובעל כרחה של בת For instance where the master is מייעד the אמה העבריה with her purchase money (which he initially gave to the father); he can do this בע"כ of the father and בע"כ of the daughter. The case of בע"כ באמה העבריה is where the קנין כסף בע"כ the מייעד אדון אמה בע"כ אזון אזון מייעד בע"כ אזון אזון אזון כסף בע"כ.

מוספות anticipates a difficulty and resolves it:

 $-{}^{9}$ דהא דאמר לקמן (דף יט,א) אשר לא יעדה שצריך לייעדה

_

 $^{^6}$ A קנין בע"כ would mean that the person making the קנין does it without the consent of the other party (as it is by יבמה [where the יבם is קונה בע"כ [where the husband is יבמה [where the husband and the father both agree to the [קנין בע"כ is merely the object being acquired.

⁷ There is an inherent contradiction here (if we assume that העבריה בע"כ באמה בע"כ is referring to his selling his daughter for an ממרא). Here the ממרא maintains that it is בע"כ (albeit not בע"כ, and later רב הונא), and later מדעת האב (even when the father is מקדש his daughter) בע"כ באישות.

⁸ The אדון can be מייעד the אמה אמה and she becomes his wife. The term יעור means that he designates her (as his wife). The מעות הראשונים לקידושין ניתנו) or she becomes מעות הראשונים לקידושין ניתנו) or she becomes to him in lieu of her time of servitude still owed. See footnote # 14.

⁹ The word יעדה (which means יעוד) is interpreted as דעה knowledge; she is to be informed of the יעוד.

For that which the גמרא states later based on the פסוק of אשר לא יעדה that it is necessary for the master to inform her that he is being מייעד her -

לא שצריך לעשות מרצונה אלא שצריך להודיעה שלשם קידושין מייעדה – לא שצריך לעשות מרצונה אלא שצריך להודיעה שלשם יעוד It does not mean that the rust be done with her consent, but rather the master is required to inform her that he is being מייעד her for the purpose of בע"כ oan be בע"כ.

תוספות anticipates an additional difficulty:

אטרנא – ואף על גב דאמר לקמן באישות מיהא לא אשכחנא – ארשות מיהא לא אשכחנא do not find we do not find a case of בע"כ -

ובכי האי גוונא שמייעד הוי אישות –

And in this instance where the master is מייעד her בע"כ it is אישות, so how can בע"כ state that מיהא לא אשכחן!

replies:

- מכל מקום בתחילה לא בא הכסף בשביל אישות מכל

Nevertheless initially the money was not given for אישות but for servitude. Therefore we can say that there is אמה, for with the money the owner received for her עבדות he can be מייעד however in regards to אישות we do not find a case where money given for אישות can be קונה בע"כ.

תוספות offers a possible justification of פירש"י:

ריש מיישבים פירוש הקונטרס דודאי זה קרוי בעל כרחה מכירה של אמה העבריה And others justify the פירוש הקונטרס (where the sale of an אמה is considered בע"כ, but not the קידושין of a קטנה, for it is certain that the sale of an אמה is called אמה העבריה is called אמה העבריה. the אמה מפריה שבריה ווישנים אמה העבריה אמה העבריה ווישנים אמה העבריה ווישנים אמה העבריה.

שחוב הוא לה ואם היתה בת דעת לא היתה מתרצית –

For it is detrimental to her and if she were mature she would not agree to be sold into servitude -

- אבל קידושי קטנה לאו חוב הוא לה ^{11} כמו מכירה

However the קידושין of a minor girl is not as detrimental to her as being sold into servitude -

וסופה עומדת לינשא אם ¹² היתה בת דעת היתה מתרצית ולא חשיב על כרחה: For eventually she will be married and if she were mature she would consent and therefore it is not considered.

¹¹ See 'Thinking it over # 2.

¹⁰ See 'Thinking it over # 1.

¹² Others amend this to ואם.

SUMMARY

According to רש"י when a father sells his daughter for עבדות that is considered בע"כ; however when he marries her off that is not considered ענ"כ (since [eventually] she would have agreed). According to יעוד the יעוד אישות the בע"כ, but it is not considered אישות אישות אישות מחספות and not for עבדות.

THINKING IT OVER

1. בע"כ explains that בא"כ, even though he is בע"כ, even though he is בע"כ, because initially the money was not given לשם אישות. Later in the גמרא גמרא לקידושין ניתנו (concerning מעות הראשונות לקידושין ניתנו) whether מעות הראשונות לקידושין ניתנו explanation valid only according to one view or is it valid according to both views? ^{14}

תוספות writes (according to the תוספום פ"ה, that קידושי קטנה is not a חוב indicating that it is not עמוד ב' בד"ה כסף חרש"י on the עמוד ב' בד"ה כסף states that בע"כ through her father is considered בע"כ ^{16}

-

¹³ See footnote # 10.

¹⁴ See בע"כ. Alternately; if we maintain מעות הראשונות לקידושין ניתנו, then how is it considered בל"י אות קיז at all? The father accepted the קידושין with the understanding that the אדון has the option of יעוד. This should be considered מעות הראשונות לאו לקדושין ניתנו, and the יעוד takes effect in exchange for the work she owes him, then how can we say that the לשם אישות is not לשם אישות? He is presently [forcibly] giving her כסף (freeing up her obligation) in exchange for the work.

¹⁵ See footnote # 11.

¹⁶ See (בד"ה בא"ד) מהרש"א (בד"ה

¹⁷ See מהרש"א הארוך (also; whether this question is on פי' ר"ת or also on פירש"י.